

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

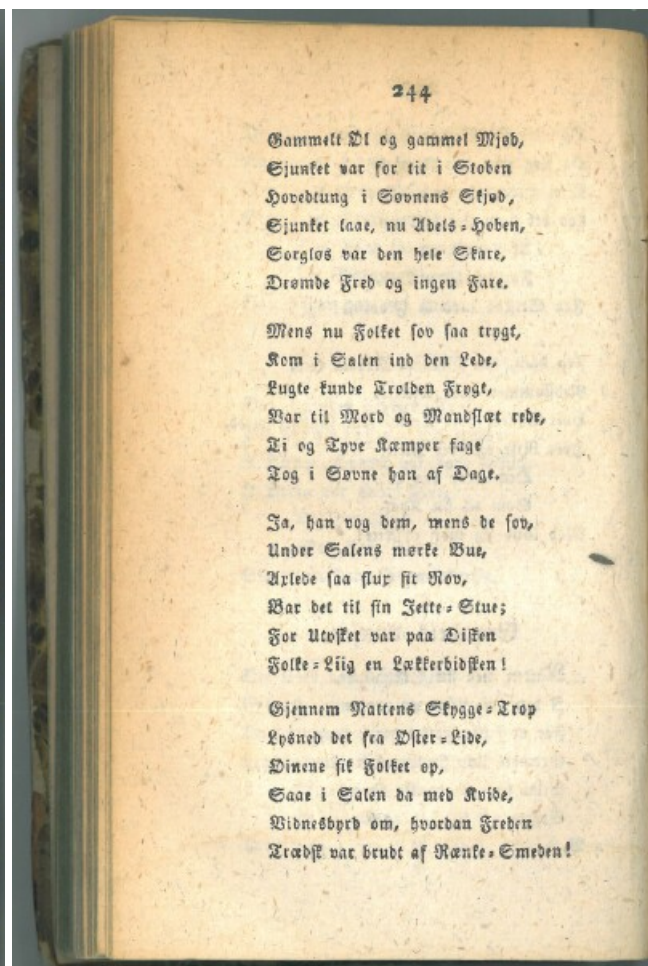
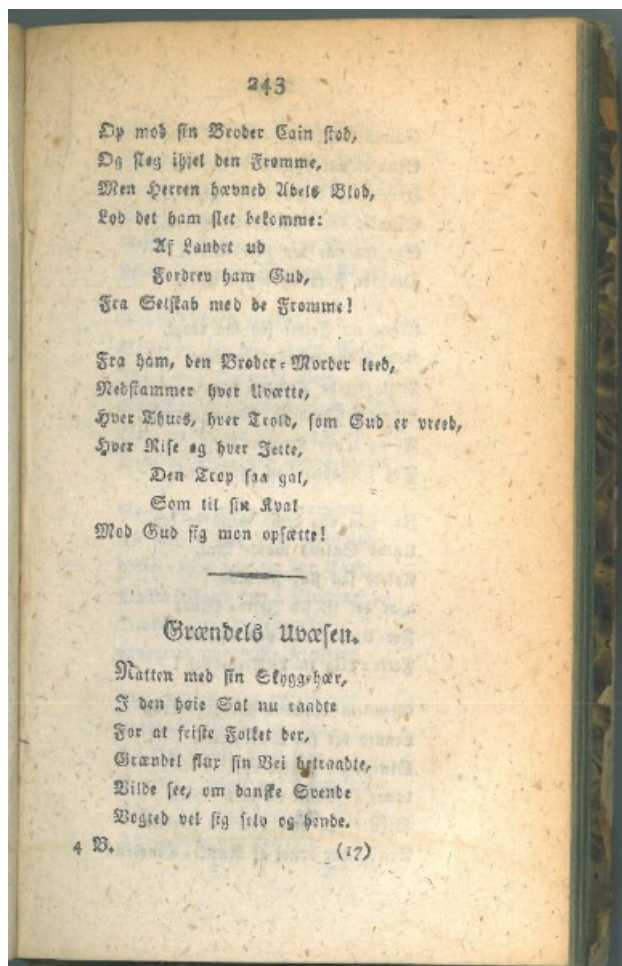
Titel: Stykker af Skjoldung-Kvadet eller Bjovalfs Minde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Stykker af Skjoldung-Kvadet eller Bjovalfs Minde", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 243. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1819_342_6-txt-shoot-idm476/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Glemte var nu al Gildet, Fryd,
 Glemte ofsted af Hjerte-Sorgen,
 Gaaed, ei Sang og Glædskabs Lyd
 Hørtes nu i Hjerte-Borgen,
 Vende i Hallen var saa sage
 Aften-Sang til Morgen-Klage!

Dane-Kongen iegod
 Suur nu sad med rønkst Pande,
 Thi i sine Kampers Blod
 Saae han Fiendens Fodspor staae,
 Spot og Skade stod for Diet,
 Dybt af Sorg var han nebbøiet.

Eeent og Sorgen han forvandt,
 Dit fornyet blev hans Kummer,
 Natte-Frikt var her kun Tant,
 Dyffel Wagten kun i Slummer;
 Dobbelt rased Natten efter
 Morberen med friske Kræfter!

Kun omsonst man ventede paa
 Udaads Anger hos Livetten,
 At i Livendelse man saae
 Han for gammel var i Hællen,
 Naag, som Rok ham gav at nyde
 Aldrig vilde han fortryde.

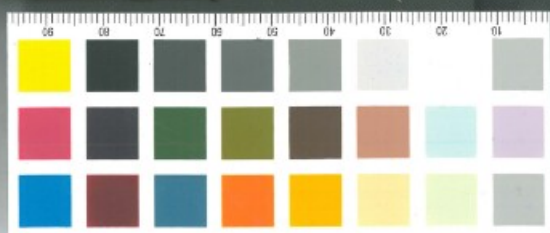
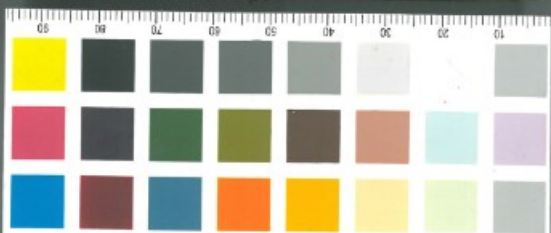
(17 *)

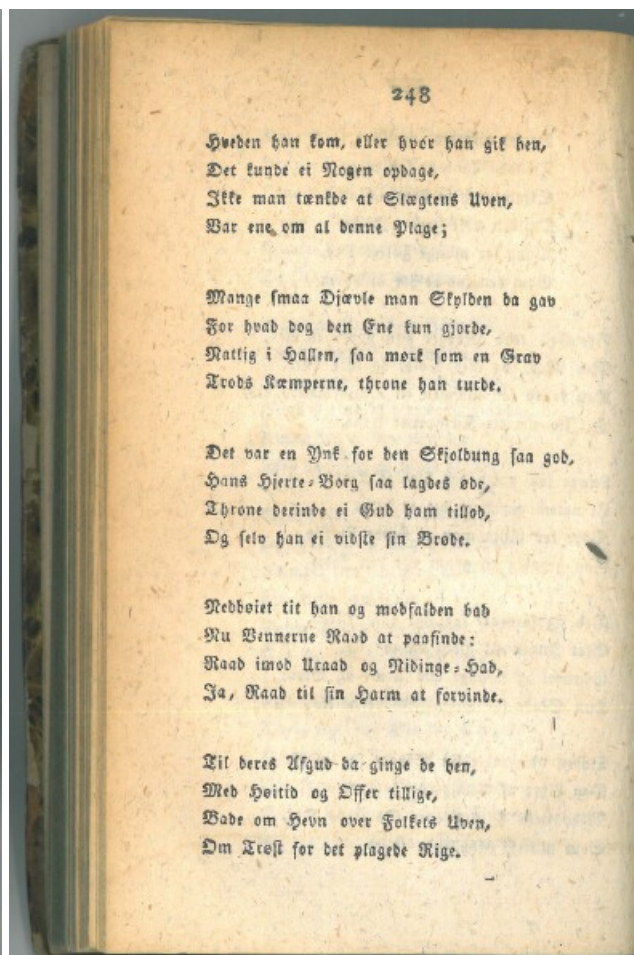
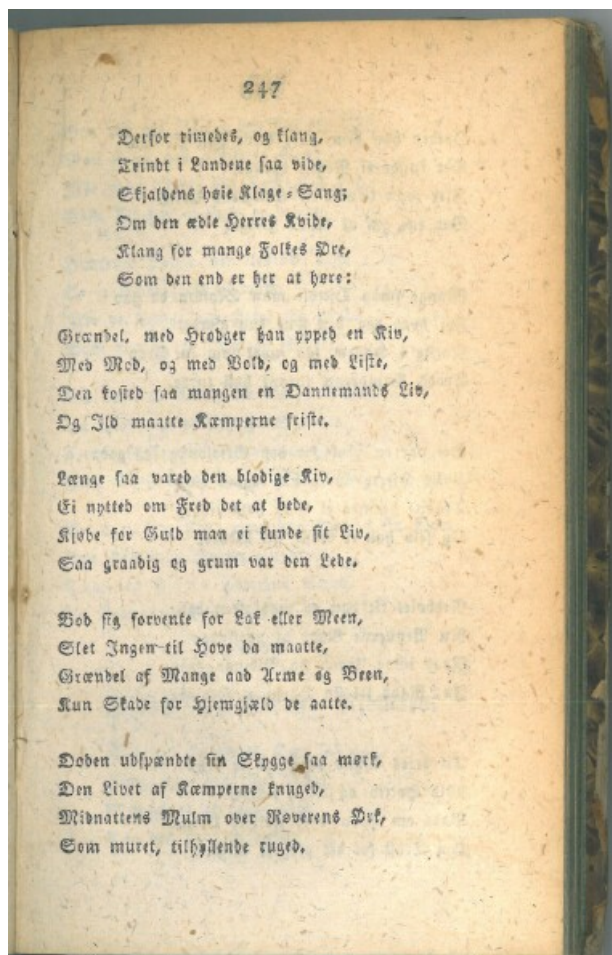
Dage kom og Dage svandt,
 Tømmer saae man store Jammer,
 Kongen selv ei længer fandt
 Hvile i sit Sove-Kammer,
 Naatte grændende udvandre,
 Og sit Hvilested forandre.

Syn for Sagn den Herre fik
 Om Uhyrets Lue-Tænder,
 Kampen der dem halvt undgik,
 Stæd sig tes af Troldens Hænder,
 Kunde dog ei Verden lue,
 Men var som en Glad at lue.

Raaderum fik Grændel nu,
 Og, hvad knap man skalde mene,
 Kampen selv han slog med Gru,
 Alle lued han afens,
 Kunde Hallen dem afsæde,
 Saa den stod forladt og øde.

Lidt kom efter Vinter Vaar,
 Aldrig kom dog Veb for Sorgen,
 Dansten i en Eplut af Nar
 Var forbiist fra Hjerte-Borgen,
 Saar paa Saar til bitter Smerte
 Fik den ædle Skjoldungs Hjerte!

Saa var det Stik i den hedenste Tid,
Man stoled paa Afsuders Raade,
Iffe man kjendte den Herre saa blid,
Som Alt har at spore og raade;

Himlens Konge, den levende Gud
De ei kunde prise og dyrke,
Iffe de kjendte den Herre saa prub,
Som raader for Vre og Styrke.

See dem, de Arme, der saa fare vilde,
Dg staae paa de slibrige Stænte,
Lumle saa ned i den gloende Tid,
Hvor Trost ei og Hjelp er at vente!

Vel den, som skal, naar han gaar i sin Død,
Kun Himlinge-Reisen tiltræde,
Finde saa Hvile i Faderens Skib,
Sa Hvile med Lyf og med Glæde!!

Bjovulf og Strand-Ridderen.

Det var Halvdans Son saa god,
Lungt han drog sin Nænde,
Mægted ei at raade Nød
Paa den store Naande;

